

בדב היקר שלום רב.

חלף כבר חודש מאז ביקורי בארץ ואני חושש כי העניינים אינם מנהלים כפי שדריכים היו להתנהל. גם שיחתנו הטלפונית הקצרה לפני שבוע לא הוטיפה להבהיר החומרה. כדי שלא יתפתחו עיאורי קומוביקאיים בשל המהלך הביאוורפי, ומשום שאנו מזוים בסודיות בנוסחא, אני רוצה להבהיר את המצב מבחינתי.

1. יאחז איננו חייב לראות עצמו מהויב בשום סיכוי או הטענה שהיא כלויה. אם יש לו הרהור גוסף בנושא, הוא רשאי לחזור בו ממה שאמר בפגישתנו האחרונה. אני מבין את קשיינו ולא יթאר בי שום משען מר שהוא אם העניין לא יצא לפועל.

במיוחד אשכח אם הבהיר המחדש נגרם על ידי כך שמערכת היחסים והעבודה עם דן השתררו. בסופו של דבר אני רוחש לו חיבה, ואם דפוזי העבודה שופרו והכל מרווחים מהמצטח הקיימים ודאי שלא אראה לקלקל לו.

2. אינך חייב לראות עצמן מהויב להמשיך ולטפל בנושא. אני יודע כי מה שעשית -עשית מחוק כוונת לחשיל לייצחק, לי ובסוף של דבר למפלגה. כבר אמרתי לך כי אני מוקיר אותך. אבל איבך ציריך לאאת מגדיר כדי להביא לגמר חיובי של העניין. הן משום שלא אחש כעם או ביקורת עלך וזה משום שהערכתי את כויסך הפוליטי-ארגוני לא חקט גם אם בעגין אחד לא berhasil.

איןני אומר את הדברים מן השפה ולחוץ. אתה הרי יודיע, כי בסופו של דבר כוונותיו היו להיעדר שנה נוספת בלונדון, כי הספקות שלי לגבי החוצה היו מרובות, ושהסכמתי רק משום שאני טבור כי יצחק זוקק לעזירה בשנת החתמודות החשובה כל כך. אם עזרתי אליה נחוצה -מה טוב. אמשיך לעסוק בכך בנושא טאני אהב וausehr مكان בכל אשר אוכל.

3. קיבלתי עתך ועתה פרוייקט לא לעסוק בפרטם הטכניים ולא להנחות חנאיים ולהענות לבקשת יצחק, בלשונו של פרוייקט "להגיד טangi מוכן להתגייס". משום לך לא האכתי את החסתפותם בישיבות הממשלה בקאווס-בלוי, כמו שלא הצבתי תנאי אחר. עם זאת אני רואה לקבוץ שוב כי במצוות הפוליטי-ឧורנאי של היום, אי השתפות בישיבות אלה אין פירושה הגבלת מראש וביודען, ובשיעור ניכר, של יכולת עובdot. ואם מלכתחילה לא ניתן אפשרויות הטכנית להצלחה, לשם מה להחילף אם האדם הנוכח?

4. יהי זה בלתי הגיוני להודיע למכה וישראל על שובי ארצה בחתראה של שבועיים-שלושה. ההגיוון מחייב שתהיה החתראה של חודשיים- שלושה, וגם במצב המוחדר שנוואר עתה, לפחות בחתראה של חודש. אנחנו צריכים לחתם את הרושות שאנו מתייעץ אתם ולא עמיד אותם בפניינו ועובדת מוגמרת, כדי לעשותם שותפים להחלטה. מיכה זוכר לי לרעה[חנוך] על כך בכל הזדמנויות כי הולכתו אותו שלו לאשר דחיתתי את הבסיעת[חנוך] רבין. מדובר בתחום לו הזדמנויות נוספות להביע כעס מרביין? אם הוא ידבר עם מכח וישראל בתקופה סבירה לפני החלטה העניין יישנה ללא השארת משקע שלילי.

ישראל מגיע ללבונדון ליקיבת לשכת האינטראציונל ב-7-6 בפטמבר. אם עד אז לא ייאמר לו דבר יהיה זה בלתי אפשרי לבשר לו אני סור גור אמר החנות בסוף ספטמבר. יתר על כן, אני רוצה להיפרד בצוורה מכובדת מלשכת האינטראציונל וזה הזדמנות לעשות זאת. אחרת יעבור זמן רב מדי עד לשיבת הבאה.

5. אני מבחד שוב, כי תקופת השאלה שלי מ"בדד" למפלגה מפתיעים בסוף אוגוסט. בימים כתיקונים לא הייתה בכח עייח, אך נוכח פיטורי. עובדים במערכת הוועד מנסה על הארכת חופשיות ללא תשומות. יש לסדר את עניין השאלה בצוורה מסודרת לפני שאני חוזר ארצה.

6. ולבסוף, שלא כמקובל; ושוב, לפי בקשתכם, לא שוחתי עם יצחק אפילו לא עם פרויקת חוץ העבודה, התנאים וביו"ב. וזאת, בהנחה שחווזה העבודה של דן יהווה בסיס לחוזה שלי. אבל נדמה לי שהיה זה בלתי הוגן לטעום מני לחזור ארצה לפני שענין זה הוסדר. אחרת אני עלול למצוא עצמי קרה מכאן ומכאן.

סבירומו של דבר יש לקיים שיחה עם דן ולגמור את הפרשנה ברוח טובת. לאחר מכן יש להודיע למכה ולישאל. ככלכם הנראה עם חנה זמר. בשלפם זה לפרק להזדהה רישמית קצרה כדי למנוע הדלפות מעוותות. יש לגמור את הטיפול בחוזה העבודה תוך מגע טלפון עמי לכאן. וכך דרך טיפול אחרת תגרום لكשיים מיותרים.

7. מכיוון שאיני רוצה לשוחח מכתב לשכחה שמה מי שאינו ארייך לדעת יידע, אני מבקש מך דב להבהיר את המכתב גם ליצחק ולפרוייקת.

אני מקווה שלאה נחתת אצלו, למרות שה ביקור היה כל כך קצר. הוא מטור לה דרישת שלום חמה מפניינה וממי.

בברכה, שלך

*וילם*